

Sortimentsdag 21 januari 2017 in Boskoop.

Een stralende dag, staalblauwe lucht en lichte vorst.

Vriendin Jacqueline en ik gaan voor de 3^e keer op pad naar Boskoop voor de jaarlijkse sortimentsdag, georganiseerd voor de leden van KVBC en NDV. Wij - vriendin Jacqueline is hovenier, ikzelf schooljuf - vinden het altijd een heel leuke dag. Heel leerzaam, we genieten van de lezingen, al gaat er wel wat boven mijn pet.

Na **de opening door dagvoorzitter Dhr. Ronald Houtman**, die wijst op problemen binnen het vakgebied betreffende invasieve exoten en vertelt dat de NDV hier in 2015 al een symposium over heeft gehouden. Er moet tot Europese regelgeving gekomen worden.

De leden moeten het vandaag zonder de Dendroflora doen, met een week kunnen we 'm thuis op de mat verwachten. Nu kunnen we echter de volle aandacht aan de sprekers geven, aldus de voorzitter.

De eerste lezing ging over Actea , spreker Dhr. Hans Kramer.

Hans vertelt direct in zijn inleiding dat hij maar niet kan, en eigenlijk ook niet wil wennen aan de nieuwe naamgeving. Cimicifuga zo kent hij de planten die hij kweekt en vandaag bespreekt. Hij beargumenteert: De 'oude/ originele ' Actea , dat zijn besdragende vaste planten. Waar Cimicifuga kleine, fijne zaden maakt zijn die van Actea 100x groter. Voor ons als toehoorders zijn details leuk om te horen, zo vertelt Hans enthousiast over een kweker in Friesland, waar hijzelf als jonge beginner in de jaren '80 veel van heeft geleerd en houdt hij een pleidooi om de plantenkopers in de gangbare tuincentra beter voor te lichten door ze er op te wijzen dat ze bij aanschaf aan de lange termijn zouden moeten denken. Helaas is er weinig aanbod van langzaam groeiende planten, juist daar zou de consument lang plezier van kunnen hebben. Zo had een Duitse kweker destijds een meer dan 40 jaar oude Cimicifuga ,(nu: A.cordifolia DC) staan, een prachtig exemplaar. Uit het verhaal blijkt dat A.cordifolia 'Blickfang' een nog sensationelere bloeier moet zijnMijn hebzucht is gewekt: waar kan ik die plant kwijt! Hans had een gepassioneerd verhaal, met veel mooie afbeeldingen.

De tweede lezing over de Liquidambar door Dhr. Gert Fortgens.

Ondertussen is de Dendroflora door de postbode gebracht en de foto op de omslag illustreert waarom bij menigeen 't hart op hol slaat bij t zien van de prachtige herfsttooi van veel cultivars.

Gert geeft een nauwgezet overzicht van herkomst, verspreidingsgebieden, kenmerken en toepassingsmogelijkheden van de Amberboom. Laanboom, parkboom, tuin- en plantsoenboom: er is bij de soorten een enorme verscheidenheid aan cultivars met zeer uiteenlopende kenmerken.

De lunch (de kroketten waren weer heerlijk!) werd nog leuker door de mededeling dat boomkweker Arie van Vliet de boekenverzameling, die hij gedurende zijn leven heeft opgebouwd beschikbaar stelt aan de vandaag aanwezige mensen. Tijdens de lunch mocht iedereen eerst één boek uitzoeken en daarna zelfs nog een tweede. Dit werd door de aanwezigen zeer gewaardeerd, heel hartelijk dank hiervoor.

De 3e lezing ging over Aucuba, Dhr. Marco Hofman verving hier de door ziekte afwezige Mw. Margareth Hop

Marco vertelde van alles over het geslacht Aucuba: Taxonomie en verspreiding; Morfologie; Standplaats en teelt, Ziektes en plagen; Over het sortimentsonderzoek dat gedaan is tussen 2010 en 2016, aanvankelijk op 2 locaties nl. de veengrond van Boskoop en tot 2013 ook op de zandgrond in Noord – Brabant en het keuringsrapport dat daar uit volgde. Verrassende ontwikkelingen, veelal met prachtige bessen waarover uit de zaal vragen en aanvullingen kwamen. Ik voelde mee met Au. japonica 'Helene', de arme meid: ze bleek vorstgevoelig en heeft ook last van zonnebrand, en moest dus zonder punten naar huis net als 'Yellow Dwarf' en de onstabiele 'Golden King'.

De 4^e en laatste lezing over Populus. Dhr.Mart van den Oever verving hier de door ziekte afwezige Jaap Smit

In de inleiding in de nu door mij geopende Dendroflora staat wat Mart ons ook vertelde: de populier heeft aan populariteit ingeboet door veelvuldig foutieve soorttoepassing in voorgaande decennia: Takbreuk en ook witte pluus zorgen voor overlast. Betreurenswaardig want er bestaan zeer veel goede cultivars die in de verschillende situaties wel voldoen.

Mart pleit dan ook voor ruimhartiger aanplant, zeker ook nu veel Essen ten prooi vallen aan ziekte en vertelde van de werkgroep in Brabant die het oude gebruik van aanplant van populieren volgens het zg pootrecht weer in ere wil herstellen. Ik zocht het begrip Pootrecht even op:

Pootrecht: Om schaarste aan hout te bestrijden introduceerde de Hertog van Brabant het recht van voorpoting. Dit hield in dat hij aan het bestuur en de ingezetenen van dorpen het recht verleende om bosbouw te plegen, het ging dan in de regel om de strook grond tussen het perceel en de nabij gelegen weg. Deze voorpotingen varieerden in breedte over het algemeen tussen 10 en 100 voet, dus tussen circa drie en circa dertig meter. Het pootrecht werd vastgelegd in een oorkonde, pootkaart genaamd. De oudst bekende pootkaart dateert uit 1396; in deze kaart werd het voorpootrecht van het dorp Haaren geregeld. Als een dorp een pootkaart kreeg mocht iedere ingezetene bomen poten op de grond vóór de percelen waarvan hij eigenaar was. De pootrechthouder was vrij de bomen te kappen voor eigen gebruik. Toen de boerderijen steeds verder versteenden daalde de behoefte aan eiken- en wilgenhout. Daarom gingen de pootrechthouders gaandeweg over naar de productie van populierenhout, dat verkocht kon worden aan de opkomende klompen- en luciferfabrieken. Zo ontstonden in de 18e en 19e eeuw de typische *populierenlandschappen*. (bron Wikipedia)

Mart vertelde over het uitgebreide sortimentsonderzoek en toonde daarbij veel dia's. Ik herkende de P.x canescens 'Witte van Haamstede' met zijn schitterende tekeningen op de bast die mij altijd aan de hiërogliefen van het oude Egypte doen denken, met op elke boom wel zo'n dramatisch wonderschoon oog als van een Egyptische schone. Sinds mijn jeugd kijk ik er naar, op de dijk van Maassluis naar Vlaardingen staat een prachtig rijtje aangeplant.

Een geslaagde bijeenkomst waar ik weer veel geleerd heb!

Annelies Hak, februari '17